

KREŠŤANSKÝ ZBOR - JEDNA RODINA

Sk 2,42-47

Ak chceme premýšľať o kresťanskom zbore, tak je dôležité pozrieť sa na prvý kresťanský cirkevný zbor. Tento biblický text hovorí práve o vzniku, o narodení cirkvi. Duch Svätý je pri zrode a aj pri budovaní cirkvi.

Čím žila cirkev po novom zrode?

Ako to vyzeralo v prvom cirkevnom zbore?

Božie slovo nám ukazuje na štyri znaky cirkvi naplnenej Svätým Duchom. A presne to isté musí platiť o každom jednom cirkevnom zbore. A malo by to platiť aj o našom cirkevnom zbore v Hybiach.

1. Má biblické učenie

Prvý cirkevný zbor zotrval v učení apoštolov. Mohli by sme povedať, že Boh otvoril v cirkevnom zbore biblickú školu a mal v nej 12 učiteľov a 3 000 žiakov. Obrátenie sa stalo zápisom do biblickej školy. Lebo z obráteného sa má stať učeník, teda človek, ktorý sa učí. A apoštoli vyučujú cirkev.

Dnes už nemáme apoštolov, ale máme apoštolské učenie, teda Novú zmluvu.

Veríš, že Biblia obsahuje Božie slovo?

Čítaš toto slovo?

Študuješ ho?

Poznáš ho?

Miluješ ho?

Poslúchaš ho?

Ak áno, tak to je jasný dôkaz toho, že si naplnený Svätým Duchom. Lebo Duch Boží vedie deti Božie, aby zotrvali v Božom slove.

Zanedbávaš Bibliu?

Nudí ťa?

Zriedkavo ju čítaš?

Málokedy ju študuješ, poznávaš a ešte menej poslúchaš?

Ak nemáš miesto pre Sväté Písmo, nemáš ho ani pre Svätého Ducha.

Povedz mi, milý brat, milá sestra, aký je tvoj vzťah k Písmu a ja ti poviem, aký je tvoj duchovný stav. Svätá cirkev, zbor i kresťan zotrúvajú v učení apoštolov.

A čo ty, milý brat?

Kresťanský zbor sa jednou rodinou stane iba vtedy, keď bude zotrúvať na biblickom učení. Keď od neho neodbočí. Keď sa neodkloní, nevzdiali.

2. Má aj milujúce spoločenstvo

Vo verši 42 sa nachádza slovo kojónia = spoločenstvo.

Znamená to mať niečo spoločné. Mať podiel na niečom, na čom má podiel aj ten druhý.

A čo máme teda spoločné?

Máme spolu podiel na Bohu. Na Otcovi ako Stvoriteľovi. Na Synovi ako Spasiteľovi. A na Duchu Svätom ako Posväťiteľovi. Máme účasť na novom živote.

Spoločenstvo však má nielen ten duchovný, ale aj hmotný význam (v. 44-45).

Prví kresťania sa dobrovoľne vzdávali majetku v prospech cirkevného zboru. Delili sa.

Opravdivosť toho duchovného spoločenstva sa skutočne vyskúša na zdieľaní toho hmotného.

Kto otvoril svoje srdce pre Ducha Svätého, ten otvorí aj svoje ruky a peňaženku.

V rodine sa delíme so všetkým, čo máme. Auto, dom, jedlo, to všetko je pre všetkých členov rodiny. Ale to isté musí platiť aj v našom cirkevnom zbore. Aj tam sme jednou rodinou, lebo máme jedného Otca. Všetci k svojmu Bohu voláme: "Otče náš..."

Žijeme skutočne ako jedna rodina?

Máme sa navzájom radi?

Sme skutočne bratia a sestry?

Náš Hybský cirkevný zbor bude jedným spoločenstvom vtedy, keď sa budeme vzájomne mať radi.

3. Má aj živé Bohoslužby

Vo verši 42 sa píše že títo "zotrúvali v lámaní chleba a na modlitbách".

V prvom cirkevnom zbore mali spoločné aj skupinové spoločenstvo, či služby Božie. Stretávali sa v chráme aj po domoch. Hoci ich viera bola osobná, v žiadnom prípade to nebola súkromná viera.

Oni radostne a úctivo plesali a chválili Boha. Z našich bohoslužieb sa často krát stáva akési smútiace a mlčiace spoločenstvo. Všetci sme veľmi vážni a tvárime sa mnohokrát zbožne, ale chýba nám radosť, podľa ktorej mnohí môžu poznať, že sme Božie deti. Aj naše Bohoslužby musia byť radostnejšie.

No to neznamená, že zabudneme na to, ku komu prichádzame. V prvom cirkevnom zbore okrem radosti prežívali na Bohoslužbách aj bázeň. Bázeň pred Bohom. Pán Boh nie je náš kamarát. Z Neho si nemôžeme robiť dobrý deň.

4. Stála evanjelizácia

Vo verši 47 čítame: "A Pán pridával na každý deň takých, ktorí boli zachránení."

Kresťanský zbor je v prvom rade misijný zbor. Teda zbor, ktorý svedčí o živom Bohu. Pán Boh síce pridával, nie ľudia, ale robil to práve cez kážeň a cez svedectvo ľudí. Najprv 3 000 a potom 5 000 ľudí bolo v prvom cirkevnom zbore.

Prečo tak rýchle rástol ich počet?

Lebo boli obľúbení u všetkých ľudí a slovom aj životom svedčili o Kristu.

Pán pridával tých, ktorí boli spasení, zachránení pre večnosť. On ich pridával aj k spoločenstvu. Do cirkvi. Do cirkevného zboru.

A toto všetko sa dialo každý deň, stále. Teda aj bohoslužby a svedectvo museli byť každý deň.

Nielen v nedeľu si kresťan. Nielen v nedeľu máš slúžiť a svedčiť. Dennodne. Iba tak sa aj náš hybský cirkevný zbor stane jednou rodinou.

Takto vyzerá zbor, v ktorom pôsobí Svätý Duch.

Aký je veriaci, taký je aj cirkevný zbor. Zbor nemôže byť iný, než sme my. Náš Hybský cirkevný zbor je taký, aký si ty, brat, sestra. A iný bude, len keď sa zmeníš. Lepší bude, len keď sa polepšíš. Ale toto všetko nedokážeme my sami. Bez Krista, bez Boha, ktorý bude naším Otcom.

Mgr. Stanislav Grega